

گزارش میدانی «فرهیختگان» از بخش کرونا یکی از بیمارستان های تهران

گادر درهان خسته صف تست طولانی

ابوالقاسم ر حمانی
دبیر گروه جامعه

الان که در حال نوشتن گزارش روزنامه هستیم، در همین ساعات قبل از ظهر روز ۳۱ تیر، یکی از دوستان و همکاران رسانه‌ای مان را به‌خاطر ابتلا به کرونا از دست داده‌ایم و دوستان و اقوامش درحال تدفین او هستند؛ همین ساعات و روزها و لحظاتی که معلوم نیست کدام یک از مایکی از آن ۲۰۰ و اندی جان‌باخته روزانه کرونا باشیم. با این اوصاف واقعا برخی اتفاقات و تصاویر که در مواجهات روزانه شاهد آن هستیم، تامل برانگیز است. استفاده نکردن از ماسک، رعایت نکردن فاصله گذاری اجتماعی، برپایی تجمعات و مجالس مختلف و... همه بخشی از افعالی است که مردم بدون توجه به شیوع گسترده این بیماری کشنده انجام می دهند و هزینه اش را کادر درمان و دیگرانی می دهند که شاید اندک دخل و تصرفی در بروز چنین اوضاعی نداشته‌اند. خلاصه اینکه همیشه ابتلا و مرگ و میر محصور و محدود به دیگران نخواهد بود و خدای نا کرده هر روز و هرلحظه ممکن است

به‌خاطر یک سهل انگاری ما مبتلا و قربانی بعدی کرونا باشیم. برای شرح بهتر ماجرا و اطلاع بیشتر مردم از وضعیت چندماهه بیمارستان ها خصوصا در ایام اوج گیری دوباره کرونا از یکی از دوستانم که به دلیل ابتلای پدرش مدتی است در یکی از بیمارستان های تهران حضور مستمر دارد خواستم تا شرحی از وضعیت بخش های درگیر کرونا و فضای کلی حاکم بر بیمارستان به ما بدهد. اتفاقا چند شب پیش یک استوری اینستاگرامی گذاشته بود و در آن تصویری از یک پرستار بود که درازکش روی زمین بود، پرسیدم چه اتفاقی افتاده که گفت وقتی شیفت کاری اش تمام می شود هنگام خروج از بیمارستان سرگیجه می گیرد و روی زمین می افتد و همکارانش بالای سرش می آیند. ابتدا همه هراسان که نکند به کرونا مبتلا شده باشد ولی بعد از انجام آزمایش مشخص می شود به‌خاطر ضعف ناشی از فعالیت زیاد و طولانی مدت این اتفاق برایش افتاد و بدنش کشش را هن نداشت. خلاصه عرفان برای مادر ارتباط با فضای موجود در بیمارستان در این روزهای اوج گیری کرونا بیشتر توضیح می دهد که در ادامه می خوانیم.

صف‌های طولانی‌روزانه برای تست کرونا

یکی از ترسناک ترین و نگران کننده ترین تصاویری که از همان روزهای ابتدای حضور در بیمارستان تا امروز دیده‌ام و همچنان هم درحال رشد و تکرار است، صف‌های طولانی افراد دارای علامت برای انجام تست کروناست. افراد در سنین مختلف، از کودک و نوجوان تا بزرگسال و سالمند هر روز در صف‌های طولانی ۴۰-۵۰ نفره به بالا در یکی از بیمارستان هایی که من حضور دارم می ایستند تا از آنها تست گرفته و مشخص شود که مبتلا هستند یا نه. این ماجرا سوای اصل مساله ابتلای تعداد زیادی از افراد، خود باعث انتقال و ادامه دار شدن بیماری بین این افراد و آلوده شدن محیط بیمارستان و کادر درمان می شود. به هر حال هر کدام از آنها به صورت بالقوه ناقل و مبتلای به بیماری هستند و احتمالا پیش از مراجعه به بیمارستان هم با افرادی در ارتباط بوده‌اند و این زنجیره ابتلا بسیار گسترده تر از این تعدادی است که برای تست مراجعه کرده‌اند. مهم تر اینکه علائم متعدد و مختلف است و عملا خیلی از چیزهایی که تا امروز در ارتباط با علائم کرونا شنیده‌ایم در این افراد نیست و علائم خاص و جدیدتری دارند. این مساله هم کار کادر درمان برای تشخیص قطعی بیماری را سخت تر می کند. حتی شاهد بودم که پزشک به یک مبتلا گفت درصد قابل توجهی از ریهات درگیر کرونا شده‌ام آن بیمار هیچ درد و علامت مشخصی نداشت و این واقعا نشان دهنده مرموز بودن این بیماری حتی برای متخصصان است.

جهادی‌ها مثل روز اول پای کارند

شدند و بودند. با یکی از نیروهای جهادی حرف می‌زدم. او هم همچون آن پزشک متخصصی که از او گفتم، مدت هاست خانواده اش را ندیده و درحال کمک به بیمارانی است که به هر دلیلی کرونایی شده‌اند و روزهای سختی را می‌گذرانند. ادا و اطوار هم ندارند، این نیروهای جهادی، هرکاری که لازم باشد انجام می‌دهند، از کار در آشپزخانه بیمارستان و تهیه غذا برای بیماران تا حضور در بخش های درمانی و حتی انجام امور خدماتی، همه‌جوره پای کار هستند و خدا خیرشان بدهد. یک تصویر جالب وقتی بود که دیدم این نیروها درحال ماساژ دادن پرستاران و کادر درمانی هستند و به آنها روحیه می‌دهند و شعر می‌خوانند و انگیزه ایجاد می‌کنند. اینجا پازل خوبی شکل گرفته از کادر درمان و نیروهای داوطلب و جهادی، تصویر زیبایی است که نظیرش را حتما در هیچ کشور دیگری از دنیا ندیده و نمی بینیم.

جامعه

چهارشنبه اول مرداد ۱۳۹۹ شماره ۹۱-۳۰

صاحب امتیاز: دانشگاه آزاد اسلامی - مدیرمسئول: محمدامین ایمانجانی - سردبیر: مسعود فروغی
دفتر مدیرمسئول: ۰۱۲-۶۳۴۸۰۱۲۶ - تحریریه: ۰۱۸-۶۳۴۸۰۱۸۰ - فکس: ۰۵۰۱-۶۳۴۸۰۱۲۶
روابط عمومی: ۰۴۹۹-۶۳۴۸۰۱۲۶ - سازمان آگهی ها: ۰۴۱۸-۶۳۴۸۰۱۲۶
چاپ: چاپخانه دانشگاه آزاد اسلامی - توزیع فرهیختگان: ۰۱۲-۶۳۴۸۰۱۲۶
نشانی: خیابان حافظ، پایین تر از چمپوری، روبه روی ساختمان بورس، ساختمان فرهیختگان، طبقه سوم

عکس: حسن شیردلانی آبریزا

نیروهای خدماتی

همپای کادر درمان درحال خدمت

نیروهای خدماتی بیمارستان هادر این ماجرا خیلی مغفول و مظلوم واقع شده‌اند. من اینجا هر روز می بینم که این نیروها با چه از خودگذشتگی و زحمتی یابه پای کادر درمان درحال خدمت به مردم هستند. بحث نظافت و پیگیری خواسته های بیماران و همراهان شان و... را آنها هم رفع و رجوع می کنند و حتی در برخی موارد به کمک پرستاران می آیند و باری از روی دوش آنها برمی دارند. لباس ها و تخت های آلوده و... بیماران کرونایی را مرتب تمیز می کنند و نمی گذارند آلودگی بیش از آن چیزی که هست و طبیعی است، در این محیط شیوع پیدا کند و منتشر شود. با این حال و با وجود کمک نیروهای خدماتی بازهم به دلیل مراجعات زیاد و اوج گیری دوباره کرونا سوای کمبود امکانات، کمبود کادر درمان به شدت احساس می شود. کسی متأسفانه از نیروهای خدماتی خیلی حرفی نمی زند. یعنی من ندیدم آن طور که به پزشک و پرستار پرداخته شد به نیروهای خدماتی توجه شده باشد و این حتما روی روحیه آنها هم اثر دارد که ببینند رسانه ای خدمات آنها را هم منعکس کرده است. در این صورت مردم بیشتر قدردان آنها خواهند بود.

کادر درمان واقعا خسته شده‌اند

یکی دیگر از موضوعاتی که حسابی توجه من را به خود جلب و حس دلسوزی هم در من ایجاد کرد، خستگی کادر درمان بود. فشار بسیار سنگینی روی دوش کادر درمان بیمارستان هاست و این مساله آنها را واقعا از پا درآورده است. تعداد قابل توجهی از خود همین کادر درمان به دلیل حضور در این محیط آلوده مبتلا به کرونا شده و حتی برخی دوبار مبتلا شده‌اند و سلامتی شان به خطر افتاده است. وقتی لحظه ای خودم را جای آنها می گذارم از این شدت از مجاهدت و از خودگذشتگی تعجب می کنم. سوای این ضعف ناشی از کار، تعداد بالای بیماران و مراجعان این خستگی و فرسایش را بالاتر برده است. با پرستارها که صحبت می کنم دیگر نه خبری از آن انرژی ابتدای مسیر است، نه از آهنگ خواندن و رقصیدن و... همه خسته‌اند و ناراحت از مردم و مسئولان که با بی توجهی باعث شدند تا دوباره به وضعیت بد روزهای نخست و حتی بدتر از آن برگردیم. کمبود تعداد پرستاران هم حسابی بیماران را آزار می دهد چون نمی توانند به اندازه قابل قبولی برای هر بیمار وقت بگذارند و این حتما بر روند درمان اثر می گذارد. یکی از پزشک های کاربلد حوزه درمان کرونا به من می گفت از ابتدای شیوع کرونا تا امروز فقط توانسته ۵ روز به خانه برود و خانواده اش را ببیند. آن پنج روز هم با ترس و نگرانی که خدای نا کرده اعضای خانواده مبتلا نشوند. من اینجا دیدم پزشک متخصص و پرستاری را که سرم به خودش زده بود و بیمار بود و بدنش ضعف داشت اما به‌خاطر شدت مراجعات و افراد بستری شده با سرم درحال انجام کار بود و از این طرف بیمارستان به آن طرف می دوید. در همین بخش کوچکی که پدر من بستری است و من چند روزی است حاضرم حدود ۸-۷ نفر از پرستاران خودشان به کرونا مبتلا شده‌اند و حال و روز خوبی ندارند. حالا فکرش را بکنید روزانه همین تعداد از کادر درمانی که این مقدار خسته است و با کمبود نیرو مواجه است کاسته هم می شود!

هیچ کس از ابتلا به کرونا مصون نیست

از پزشکان به من می گفت هر بیمار اینجا به اندازه ۸-۷ بیمار عادی جوان ۳۰ ساله و پرمیرد ۸۰ ساله و... در حال گذران دوران درمان شان هستند اما در یک حال همگی مشترکند و آن هم اینکه ممکن است تمام معادلات و این علائم خفیف در آن واحد به هم بریزد و تبدیل بشوند به یکی از آن قربانیانی که هر روز آمارش را از تلویزیون می شنویم. پس مردم واقعا این مساله ای که متخصصان بارها به آن اشاره کردند که این بیماری سن و سال نمی شناسد و هرکسی را می تواند درگیر کند و سلامتی اش را به خطر بیندازد، جدی بگیرند. واقعا من می بینم چه جوانان رعنا و ورزشکاری که با علائم کرونا مراجعه کردند، بستری شدند و تا دم مرگ رفتند و برخی برگشتند و برخی نه! اینجا همه اش زحمت است، هم زحمت برای فرد مبتلا و هم زحمت برای کادر درمان! یکی

اینجا از کودک و نوجوان تا بزرگسال و سالمند، نوجوان دختر ۱۷ ساله، جوان ۳۰ ساله و پرمیرد ۸۰ ساله و... در حال گذران دوران درمان شان هستند اما در یک حال همگی مشترکند و آن هم اینکه ممکن است تمام معادلات و این علائم خفیف در آن واحد به هم بریزد و تبدیل بشوند به یکی از آن قربانیانی که هر روز آمارش را از تلویزیون می شنویم. پس مردم واقعا این مساله ای که متخصصان بارها به آن اشاره کردند که این بیماری سن و سال نمی شناسد و هرکسی را می تواند درگیر کند و سلامتی اش را به خطر بیندازد، جدی بگیرند. واقعا من می بینم چه جوانان رعنا و ورزشکاری که با علائم کرونا مراجعه کردند، بستری شدند و تا دم مرگ رفتند و برخی برگشتند و برخی نه! اینجا همه اش زحمت است، هم زحمت برای فرد مبتلا و هم زحمت برای کادر درمان! یکی

خواهش می کنیم ماسک بزنید

توصیه ها تغییر کرده است. فرامین بهداشتی که از روز نخست شیوع کرونا در ارتباط با این ویروس داده می شد هزار بار چرخیده و عوض شده است. اما حالا به هر حال همه روی ماسک زدن متفق القول شده‌اند. پرستاران اینجا خواهش می کنند که مردم ماسک بزنند تا زودتر این بار سرتنگین مراجعات و فعالیت آنها کاهش پیدا کند. اینجا پرستاران هر کدام دو ماسک روی هم به صورت شان می زنند و روی آن هم شیلد دارند. این ماسک در ابتدا مساله ای ایجاد نمی کند اما فکر کنید ۲۴ ساعت فعالیت بی وقفه و مراجعه به بیماران و این طرف و آن طرف رفتن چه بلایی بر سر و صورت این بندگان خدا می آورد. من وقتی پرستاران را موقع رفتن می بینم که ماسک از صورت برمی دارند، واقعا آنها را نمی شناسم. صورت های قرمز و بعضا زخمی که به خاطر مدت زمان طولانی ای است که ماسک و شیلد بر صورت دارند و نمی توانند یک نفس راحت بکشند. اصلا یک ساعت در گان (لباس محافظتی مخصوص) ماندن و کار کردن طاقت فرساست. اینجا به من می گویند به مردم بگویید قدر سلامتی شان را بدانند. خواهش می کنیم ماسک بزنند تا از این برهه حساس با کمترین تلفات عبور کنیم.

مراقب ((یک لحظه)) های زندگی باشید

روی دست مردم می گذارد، امید داشت و مردم باید رعایت کنند. می شنوم رمدسیویر و یک سری از داروها را اینجا استفاده می کنند، یک دستگاهی برای تصفیه خون هم اینجا هست که فقط فیلتر آن، آن هم ارزان ترینش ۱۸ میلیون تومان است و... یعنی روند درمان هم کلا هزینه بردار است و اثر قطعی هم ندارد. خلاصه اینکه مردم حواس شان را جمع کنند، من با هر کدام از بیمارهایی که به دلیل ابتلا به کرونا اینجا بستری بودند همکلام شدم متفق القول می گفتند یک لحظه اشتباه کردند، یک میهمانی اشتباهی رفتند، در یک تجمع اشتباهی حاضر شدند، یک لحظه ماسک از صورت برداشتند، یک لحظه فاصله اجتماعی را رعایت نکردند و خیلی دیگر از این یک لحظه ها. پس مراقب یک لحظه ها باشیم.

در ارتباط با دارو هم من چون پدرم درگیر این بیماری خطرناک است تا ته خط این مساله را رفته‌ام و تمام اظهارات پزشکان را شنیده‌ام و به هر دری زده‌ام تا به دارویی برسم که اثر مستقیم بر این بیماری داشته باشد و پدرم زودتر بهبود پیدا کند. منتها به هیچ داروی قطعی ای نرسیدم و اصلا دارویی هم ندار، اگر داشت که ما در ماه حدود ۶ هزار کشته بر اثر ابتلا به کرونا در کشور نداشتیم. تمام داروهایی هم که اسمش را می شنویم و مردم چنددهه میلیون برای آن هزینه می کنند صرفا بر روند درمان اثر می گذارند، آن هم نه روی هر فرد مبتلایی، ممکن است روی برخی اثر داشته باشد و روی برخی دیگر نداشته باشد. بنابراین فعلا تا زمانی که درمان و داروی قطعی یا واکسن برای این بیماری پیدا نشده است، نمی توان به پایان راه کرونا و تلفاتی که

خوب است که امیدوار باشیم به راحتی از دست این بیماری خلاص شویم، اما می دانیم که ویروس عامل بیماری کووید-۱۹، برنامه ریزی بسیار دقیق در به هم زدن خوش خیالی و تخیل ما کرده است. پس چاره ای نیست که تا زمان در دسترس قرار گرفتن داروی مستقیم و واکسن موثر این بیماری، در کنار مقررات قرنطینه و محدودیت های اجتماعی، به توصیه های بهداشتی هرچند ساده، اما بسیار دقیق و موثر توجه وافر داشته باشیم:

- ماسک بزنیم.
- فاصله اجتماعی را رعایت کنیم.
- دستان خود را مرتب بشویم.
- به صورت، دهان و چشمان خود دست نزنیم.
- چنانچه احساس می کنیم نشانه های کووید را داریم در خانه بمانیم و با پزشک مشورت کنیم.
- بهترین زمان است؛ سیگار را ترک کنیم.
- میهمانی، عروسی و جشن ها را به زمان مناسب موکول کنیم .
- در تجمعات سر بسته حاضر نشویم و...

ویروس کرونا؛ مشکلات و راه حل های پیش رو

به جهان همانند که باید و حتما برای مقابله با تهدیدات جهانی بیماری ها، سرمایه گذاری بر هر دو جنبه صورت پذیرد؛ هم روی سلامت مردم و صدا البته بر توسعه امکانات و بستر و ساختار سلامت. در راه توسعه ما بسیار عقب هستیم. مثال کشوری مانند کره جنوبی و پاسخ و عملکرد زیبایی آنها در مقابله با کووید-۱۹ از مثال های بارز توسعه یافتگی در زیرساخت های بیوتکنولوژی، مهندسی و صنایع از جمله صنایع دیجیتال است که به غایت درس آموز است.

سوال دیگر

آیا می توان شیوع بیماری را تنها با قرنطینه و محدودیت رفت و آمد مردم کنترل کرد؟ حقیقت این است که برقراری قرنطینه بسیار خوب است، اما ایجاد شرایط برای اجرای قرنطینه ایده آل بسیار سخت است. هزینه های اقتصادی

میکروب ها را باعث شویم و فرصت در تماس قرار گرفتن ویروس ها با انسان ها را فراهم کنیم. پس تا ما تهاجم به طبیعت و انواع حیوانات وحشی را داریم، باید در انتظار رخداد چنین مواردی باشیم. اما آیا ما برای تهاجم میکروبی دیگری آماده هستیم؟ جواب به این سوال با توجه به تجربه جهانی در مقابله با کووید-۱۹، در اکثر کشورها از جمله ایران عزیزمان خیر است. به طور کلی می توان گفت استراتژی کشورها در مقابله با بیماری ها بر دو تفکر استوار است؛ کشورهایی مثل اروپای غربی و شمالی که بیشتر روی سلامتی مردم سرمایه گذاری می کنند؛ فرد سالم، ورزشکار با تغذیه مناسب. اما شاید بتوان گفت کشورهایی مثل کشور ما بیشتر روی بیماری مردم سرمایه گذاری کرده اند؛ گسترش و توسعه خدمات و امکانات بیمارستانی که شاید بشود گفت طی دهه اخیر بسیار توفیق هم داشته ایم. اما کووید-۱۹

یادداشت

سیدعلیر هاناجی

رئیس مرکز تحقیقات ویروس شناسی و آزمایشگاه ویروس شناسی مسیح دانشوری

عامل بیماری کووید-۱۹ ویروس کروناست که به عنوان یک ویروس خصوصیات و ویژگی های خاصی دارد. اگر ویروس سارس و مرس را به خاطر بیابورید متوجه می شویم که بیماری کووید-۱۹ هم مثل آنهاست؛ یعنی مجموعه ای از علائم بیماری تنفسی را ایجاد می کند مثل سرفه، تب، تنگی نفس، ذات ریه و... ولی الان می توانیم بگوییم که کووید-۱۹ از مرس و سارس از بسیاری از جنبه ها متفاوت است و به نظر می رسد راه تکاملی عجیب و منحصر به فردی را طی کرده است. مطلب مهم این است که متأسفانه این آخرین شیوع و همه گیری جهانی نخواهد بود که شاهدش هستیم، همه گیری های بیشتری پیش رو خواهیم داشت. این یک احتمال نیست بلکه وقوعش حتمی است و متأسفانه این ناشی از انتخاب بد ما انسان هاست و ظلمی است که ما به طبیعت می کنیم تا شرایط پدید آمدن این